

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

De tre næste er fru Pia Gjellerup, hr. Ole Sohn og fru Anne Grete Holmsgaard.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg stillede fire enkle spørgsmål til hr. Jens Rohde. De var så enkle og præcise, at hr. Jens Rohde under ingen omstændigheder ønskede at svare på dem, og det er den slags, der taler for sig selv. Svarene ville nemlig have været afslørende for hr. Jens Rohdes ærinde.

Det første svar ville have været, at ved vedtagelsen af resolution 1441 var der et flertal i Sikkerhedsrådet, som meddelte, at der for dem at se ikke var adgang til at foretage en militær intervention, og det næste svar ville have været, at der ikke er taget en anden beslutning, der har røkket ved det fundament, som 1441 blev vedtaget på. Det næste svar ville have været, at våbeninspektørerne arbejder og kan arbejde, og at der ikke er truffet beslutning i FN's Sikkerhedsråd om, at de ikke skal arbejde, og det sidste svar ville have været, at våbeninspektørerne i øvrigt selv har bedømt, at der var mere at hente, mere at opnå og en fredeligere vej mod en demokratisk udvikling.

Men det er nogle svar, som hr. Jens Rohde ikke har ønsket at give. Han ønsker nemlig at stille 40 brud på eller ikkeopfyldelse af resolutioner op, fordi alene det flertal, som hr. Jens Rohde repræsenterer i Folketinget, vil bryde FN's pagt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ja, vi kommer jo vidt omkring, og taletiden er begrænset.

Hr. Jens Rohde er nu et par gange blevet stillet det spørgsmål, hvilken orden Venstre ønsker, der skal være i verden. Når man nu går uden om FN og FN's Sikkerhedsråds valg, når man går uden om NATO, når man går uden om EU og bare følger med i krigen i halen på præsident Bush, danner man jo grundlag for nogle nye regler, så Venstre bliver nødt til at svare: Når man nu skaber sine egne regler, hvor man følger Bush i tykt og tyndt, hvornår skal man så gribe ind over for andre diktaturer? Venstre bliver jo nødt til at svare på, hvornår man griber ind over for Iran, Saudi-Arabien og alle de andre lande.

Det er jo ikke noget svar, at nu har Irak brudt resolutioner, og nu har de haft 12 år til at overholde resolutionerne og afvæbne sig selv. Det ar-

gument falder fuldstændig til jorden, for Israel har haft mere end 30 år til at trække sig ud af besatte områder, uden at der er sket noget. Når man går uden om de internationale regler, har Folketinget også et krav på at få et svar fra Venstre om, hvilke regler der så skal følges. Er det den jungleloven, altså den stærkestes ret? Er det den linje, der skal følges internationalt?

Kl. 10.50

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg vil gerne som formand gøre opmærksom på, at spørgetiden først finder sted, efter at B 118 er færdigdebatteret.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Jens Rohde spørger: Hvad er alternativet til afvæbning af Saddam Hussein? Det er meget enkelt at svare på. Alternativet er afvæbning, men med andre midler, og det er jo sådan set det, der er kernen i vores diskussion.

Vil en afvæbning via en krigsførelse, som føres uden opbakning fra verdenssamfundet og uden legitimitet ifølge den internationale retsorden, føre til en større stabilitet, eller risikerer den ikke netop at øge ustabiliteten, ikke kun i Mellemøsten, men også i USA og i Europa? Det helt unikke ved den type våben, Saddam Hussein måske har eller måske ikke har, er jo, at de kan bruges fuldstændig uafhængigt af landegrænser. De kan bruges herhjemme, de kan bruges andre steder i Europa, og de kan også bruges i USA. Har Venstre gennemtænkt den risiko, man med sit meget snævre nationale flertal og sit internationale mindretal er ved at bringe verden ud i?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er nødt til at sige til fru Pia Gjellerup, at taletiden simpelt hen ikke tillader, at jeg kan nå at svare uddybende på alle spørgsmålene, når jeg også skal svare de andre, for det er ikke bare nogle ja/nej-spørgsmål. Det er nemlig en meget, meget grov forenkling, fru Pia Gjellerup forsøger at fremstille her.

Det er rigtigt, at der ikke er nogen automatik i resolution 1441 til, at man umiddelbart kan gå i militær aktion. Der står, at man efterfølgende skal vurdere situationen i Sikkerhedsrådet. Det har man så gjort, og nu har vi altså konstateret – det er også et svar til de andre spørgere – at verdenssamfundet ikke har kunnet blive enigt.